روزنه

«نیویورک‌تایمز»
از اقدام «اوباما» خبر داد

بررسی آزادسازی تدریجی اموال توقیفی ایران

● روزنامه «نیویورک‌تایمز» به نقل از یک مقام ارشد در دولت ایالات متحده نوشت از آنجا که دور نخست مذاکرات هسته‌ای با ایران «امیدبخش» بوده است، آمریکا طرح کاهش تحریم‌های تهران و آزادسازی تدریجی اموال آن را در دست بررسی دارد؛ طرحی که در صورت محدودشدن برنامه هسته‌ای ایران اجرایی خواهد شد. بر اساس این گزارش که روز پنجشنبه، ۲۵ مهر، منتشر شد، دولت آمریکا در طرح کاهش تحریم‌های ایران پیش‌بینی کرده که چندین‌میلیارد دلار از وجوه بلوکه‌شده ایران را آزاد کند، اما این وجوه به‌صورت قسطی آزاد خواهد شد تا از مخاطرات سیاسی و دیپلماتیک لغو تحریم‌ها اجتناب شود. نیویورک‌تایمز سپس به نقل از منبع دولتی خود می‌نویسد که چنین طرحی به دولت باراک اوباما اجازه می‌دهد در مواجهه با پیشنهادهای ایران در مذاکرات انعطاف داشته باشد، در عین حال که تحریم‌های بین‌المللی علیه تهران را نیز لغو نخواهد کرد. یک روز قبل از این گزارش، وزارت امور خارجه ایالات متحده نیز از امکان کاهش تحریم‌ها در ازای محدودشدن برنامه اتمی ایران سخن گفته بود. اما چنانچه سخنگوی این وزارتخانه اعلام کرده واشنگتن و تهران توافقی ندارند چه تحریم‌هایی باید لغو شود، اگر قرار بر لغو تحریم‌ها باشد.

پیش از این خبرگزاری «بلومبرگ» گزارش داده بود: بسیاری از مقامات آمریکایی که در مذاکرات هسته‌ای حضور داشتند، بر این باورند که هرگونه کاهش فشار تحریم‌ها منجر به فروپاشی سریع کل برنامه‌های تحریم ایران خواهد شد. به نوشته بلومبرگ درصورتی هم که آمریکا از خودش هیچ انعطافی نشان ندهد، رسیدن به راه‌حل با مشکل جدی روبه‌رو خواهد شد و ایران وقتی احساس کند که آمریکایی‌ها چنین موضعی دارند، برنامه هسته‌ای خود را دنبال خواهند کرد. چنین دوراهی‌ای باعث شده که مقامات دولت آمریکا درصدد یافتن راه سومی باشند. به نوشته خبرنگار بلومبرگ، بیش از ۵۰میلیارددلار از پول ایرانی‌ها در بانک‌های خارجی با تلاش‌های دولت اوباما به‌طور کامل یا نصفه‌ونیمه مسدود شده است و ایران به‌طور جدی به این پول نقد نیاز دارد. برخی مقام‌های دولت آمریکا به او گفته‌اند که مذاکره‌کنندگان هسته‌ای آمریکا در ژنو آماده هستند تا به ایران پیشنهاد دسترسی به قسمتی از این پول را در قبال امتیازاتی عینی بدهند.

مذاکرات هسته‌ای در قاب هفته‌نامه‌های جهان

فرنگیس‌بیات: هفته نامه‌های جهان در هفته‌ای که گذشت درخصوص ایران عمدتا روی دو محور بحث کردند: آینده ترتیبات منطقه‌ای خاورمیانه در فردای توافق ایران و غرب و به ویژه ذوب یخ روابط تهران -واشنگتن و مذاکرات ژنو. مجموع این نوشته‌ها در هفته‌نامه‌های چپ و راست این است که با از سرگیری روابط تهران-واشنگتن آمریکا در نگاه به متحدان سنتی خود در منطقه از اسراییل گرفته تا شورای همکاری خلیج‌فارس تجدید نظر خواهد کرد. در یادداشت هفته‌نامه «اکسپرس» آمده است که اسراییل مذاکرات زمینه‌ساز این بهبود روابط را به گونه‌ای بلوکه خواهد کرد. مذاکرات ژنو نیز در ادامه همین نگاه بیش از آنکه از دید بازیگری ایران مورد بررسی قرار گیرد، از حیث تاثیرگذاری بر مناسبات منطقه‌ای مورد توجه بوده است.

Newsweek

ایران، ان‌پی‌تی و اسراییل

همزمان با اینکه دیپلماسی ایران با حرارت، شکل و شمایل جدید می‌گیرد و سوریه برای واگذاری تسلیحات شیمیایی‌اش وعده و وعید می‌دهد... . مرکز اتمی«دیمونا» اسراییل نیز از مراکز حساسیت‌برانگیزی است که باید برچیده شود. امروز اسراییلی‌ها درگیر تغییر سیاست آمریکا نسبت به دولت خودشان در محرمانه نگه‌داشتن فعالیت‌های مرکز دیمونا نیستند. بلکه به موازات اینکه گفت‌وگوهای ایران و آمریکا فشرده‌تر می‌شود و درخواست تهران برای کسب امتیاز بیشتر می‌شود، برخی دیپلمات‌ها خواستار این هستند که اسراییل هم در توافقنامه‌های ناظر بر این دست تسلیحات گنجانده شود. حتی بعضی اسراییلی‌ها از اینکه از وضعیت مبهم هسته‌ای بیرون بیایند، استقبال می‌کنند. رییس‌جمهوری ایران در نطق مجمع عمومی خود خواستار «منطقه عاری از سلاح هسته‌ای» در خاورمیانه شد. ممکن است ایرانی‌ها در مذاکرات ژنو خود در میان بحث‌های دیپلماتیک به این خواست اشاره‌ای کنند. سیاست هسته‌ای اسراییل«نه بپرس نه بگو» است؛ اسراییل از اعلام اینکه دولتی اتمی است امتناع کرده است و هرگز آشکارا آزمایش اتمی انجام نداده است. واشنگتن نیز در سال‌های اخیر هر تلاشی را برای منحرف‌کردن خواست جهانی از اسراییل برای پیوستن به ان‌پی‌تی انجام داده است. مقامات اسراییلی در مقابل درخواست‌های منطقه‌ای و جهانی برای خلع‌سلاح و پذیرش معاهدات ناظر بر آن می‌گویند: «اگر اعراب و ایرانی‌ها خلع‌سلاح را شروع کنند، در منطقه صلح حکمفرما خواهد بود. اگر اسراییل خلع‌سلاح کند در خاورمیانه هولوکاست به راه می‌افتد.» اما آگاهان در سازمان‌ملل و واشنگتن در روزهایی که دستیابی به توافق‌های مذاکره‌شده تنها بازی جاری در منطقه است، طرح فشار بر اسراییل برای تغییر سیاست هسته‌ای‌اش را دور از ذهن نمی‌دانند. به ویژه اینکه ایران در موضع‌گیری‌های اخیرش بارها بر «منطقه عاری هسته‌ای» تاکید کرده است؛ گفتاری که میان جلیلی و ظریف مشترک بوده است. در هفته گذشته در جلسات مختلف گفت‌وگویی در سازمان‌ملل دولت‌های عرب منطقه و کشورهای در حال توسعه غیرمسلمان بارها بر این خواست تاکید می‌کردند.

L'EXPRESS

تهدید اصلی در خاورمیانه بی‌ثباتی است

مذاکره با ایران به‌عنوان یک بازیگر دولتی بسیار راحت‌تر است تا مذاکره با گروه‌های مسلح کمابیش نزدیک به القاعده. رییس‌جمهوری آمریکا، مشاورانش و بخشی از کشورهای اروپایی دریافته‌اند که تهدید اصلی در خاورمیانه برنامه هسته‌ای ایران نیست بلکه بی‌ثباتی حاکم بر این منطقه است. ناآرامی‌های فراگیر در عراق، افغانستان و سوریه بسیار بیش از توانمندی یا ناتوانی هسته‌ای ایران نگران‌کننده است. امروز قدرت‌های بزرگ منافع خود را در استقرار ثبات در منطقه جست‌وجو می‌کنند. اما مساله پراکندگی مواضع در میان قدرت‌های بزرگ است. مواضع چین و روسیه نزدیک به هم است و این در حالی است که موضع‌گیری هماهنگی در آمریکا دیده نمی‌شود. موضع فرانسه تقریبا به مواضع نئومحافظه‌کاران آمریکایی دوره بوش نزدیک است. اگر کمی پایه‌ای‌تر ببینیم واقعیت این است که ایرادهای مطرح‌شده علیه ایران بیش از آنکه مساله‌ای فنی باشد بر اساس انگیزه‌های سیاسی است. این درحالی است که تعهدات ایران در قالب ان‌پی‌تی خود می‌تواند مشمول تفاسیر مختلف باشد که در مقابل کشورهای دارای تسلیحات اتمی قرار بگیرد. این نکته را باید در کنار این موضوع هم بگذارید که کشورهای بسیاری از پیشرفت مذاکرات اتمی ایران ناخرسندند و در این میان منافع اسراییل در مسدودشدن این مذاکرات را ابدا نباید نادیده بگیرید. عربستان سعودی نیز بهبود رابطه ایران و غرب را تهدیدی علیه برتری خود در منطقه می‌داند. در وضعیتی هستیم که روحانی و اوباما نباید اعتبار به‌دست‌آمده در داخل کشورهایشان را از دست بدهند و در قالب توافقی دوجانبه به‌گونه‌ای گفت‌وگوها را جلو ببرند که به توافقی جهانی منتهی شود.

the weekly Standard

خلع قدرت در خلیج‌فارس یا عصبانیت متحدان منطقه‌ای آمریکا

عصبانیت از بهبود رابطه میان تهران و واشنگتن از دو هفته پیش با سخنرانی نتانیاهو در مجمع‌عمومی شروع شد. متحدان آمریکا در منطقه مثل شورای همکاری خلیج‌فارس موضع چندان مشخص و قابل بررسی در مقابل تحولات جاری نگرفته‌اند. موضع آنها به واسطه سیاست رسمی‌شان در مقابل سوریه هم گیج‌کننده است. نویسنده مقاله‌ای در الشرق‌الاوسط یک‌بار نوشته بود که از اعضای شورای همکاری خلیج پرسیده بودم موضع شما نسبت به سیاست سوریه‌ای اوباما چیست؟ او جواب داد: «امروز چندشنبه است و ساعت چند است؟ چراکه ممکن است در نیم‌ساعت دیگر موضع‌گیری دیگری از کاخ سفید منتشر شود، آن‌وقت همه‌چیز عوض می‌شود.» ولی درمورد ایران همه از این نگرانند که دولت‌های شورای همکاری خلیج‌فارس گرفتار بازی تهران بشوند. رویکرد اوباما در توجه نشان‌دادن به فتوای رهبر عالی درمورد سلاح‌های اتمی از نگاه همسایگان عرب ایران عصبانی‌کننده است. این متحدان سابق دیگر چندان اعتمادی به دولت اوباما ندارند. اما در عین حال آنها از نشان‌دادن صریح و آشکار ناخرسندی‌شان هم ابا دارند چراکه دیگر برنده حداقلی بازی هم نیستند. اعراب گمان می‌کنند آمریکا در حال عقب‌نشینی موقتی یا حتی دایمی از منطقه است. از زمانی که سفیر سابق عربستان به‌عنوان رییس شورای امنیت ملی عربستان منصوب شده است او سعی در کنترل نیروهای شورشی دارد که از قطر و امارات‌متحده‌عربی تا اردن در مقام متحدان ریاض پراکنده هستند. مدل اتحادی که عربستان درصدد ساخت آن است، نقشی بوده است که پیش‌تر، ایالات‌متحده‌آمریکا در منطقه بازی می‌کرد. آنها با ترسیم خط قرمز خود در کنار اسراییل درمورد موقعیت ایران، به این نتیجه رسیده‌اند که همگرایی آنها و اسراییل در منطقه باعث همگرایی‌های بیشتر میان این دو گروه هم خواهد شد.

The Nation

ایران؛ شریک آتی آمریکا در خلیج‌فارس

غرولندها از همه‌جا به‌گوش می‌رسد چه از طرف بازها، اسراییل و نئومحافظه‌کاران که از ایرانی حرف می‌زنند که مذاکره با آن شبیه مونیخ ۱۹۳۸ است، چه عربستانی که با دیگرهراسی، دایم نگران این است که آمریکا و ایران به امضای یک توافقنامه نزدیک شوند. توافقنامه‌ای که موجب شود تهران و واشنگتن در خلیج‌فارس شریک هم شوند. با این حال راه درازی در پیش است و پیشنهادهای ایران هم فاصله زیادی تا امضای یک توافقنامه با شش قدرت بزرگ جهانی دارد. جزییات پیشنهاد ایران طی هفته‌های پیش‌رو با دقت بیشتری به بحث می‌گذرد. با این حال واکنش‌های اعلام‌شده از سوی آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها در همان قالب «خوش‌بینی محتاطانه» باقی مانده است. این درحالی است که پیش از این، بعد از نشست‌های مشترک با ایران، دیپلمات‌های غربی عمدتا از ایران انتقاد می‌کردند و از نبود اراده جدی این کشور برای حل مساله ناراضی بودند. برای اولین‌بار بحث‌های فنی جدی و جزیی مطرح شده است. گزینش این واژه‌ها بی‌معنی و اتفاقی نیست. اینکه اشتون تاکید می‌کند «فنی‌ترین مذاکرات تاکنون» برگزارشده را انجام دادیم یا اینکه ظریف می‌گوید مذاکرات فشرده و پرثمر بوده است، واژه‌گزینی‌های قابل تاملی است. طرف ایرانی علاقه‌ای به توضیح جزییات فنی نداشته است؛ اما این‌بار ظاهرا بخشی از مذاکرات در این باب بوده باوجودی که طرح کلی ایران به قدرت‌های شش‌گانه هنوز آشکارا افشا نشده است. خواست اصلی غربی‌ها از ایران همان پذیرش جامع رژیم تایید و بازرسی‌های اعلام‌نشده و کاهش سطح غنی‌سازی اورانیوم است. ظاهرا ایران نیز با این رویه مخالف نیست چراکه در آخرین اظهارنظرهای دیپلماتیک هیات ایرانی این خواسته‌ها در آخرین مراحل پیشنهاد ایران هم گنجانده شده است. واقعیت این است که رسیدن به توافق باعث لغو تحریم‌هایی می‌شود که اقتصاد چین، روسیه، ژاپن، ترکیه و هند را نیز از مراوده با ایران بی‌بهره گذاشته است. بنابراین این‌دست کشورها نیز بیش از این از تحریم‌ها حمایت نمی‌کنند.

TIME

به موازات پیشرفت مذاکرات ژنو، اسراییل می‌نالد

سه‌شنبه در ژنو گفت‌وگوهای دیپلماتیک در جریان است و درست در همان روز نتانیاهو به بلندی‌های جولان می‌رود. این تضاد اتفاقی نیست. از ژنو خبر می‌رسد که گفت‌وگوها با معنا و بسیار مفید ارزیابی می‌شود اما بلندی‌های جولان سرزمین جنگ است. نتانیاهو در حالی که همه بر نتیجه‌بخش‌بودن مذاکرات تاکید می‌کنند، او توافق احتمالی را اشتباه تاریخی توصیف می‌کند اگر تحریم‌ها را کاهش دهد یا لغو کند. او در دیدار نظامی خود از بلندی‌های جولان گفته بود که هم‌اکنون ایران در بین طناب‌های مختلف گیر افتاده است و اعمال تحریم‌ها را می‌توان تا رسیدن به نتیجه مطلوب حفظ کرد و اظهار امیدواری کرده بود که جامعه بین‌المللی این مسیر را ادامه دهد. در حالی که دیپلمات‌های اروپایی از مذاکرات و پیشنهاد ایران راضی هستند. تنها سوال مهم طرح‌شده در مقابل این پیشنهاد اظهارات «گری سمور» مشاور ارشد اوباما در امور خلع‌سلاح کشتارهمگانی است که گفت: «تنها مساله من این است که ایران با تولید اورانیوم غنی‌شده مناسب برای اهداف نظامی چقدر فاصله دارد؟ او در کنفرانسی در ژنو گفت که سرویس‌های اطلاعاتی غربی ارزیابی می‌کنند که ایران تا تولید اورانیوم ۹۰ درصد دو ماه فاصله دارد. سمور تاکید کرده بود که هدف مذاکرات ژنو «برگرداندن زمان به عقب» است تا بازرسان سازمان بین‌المللی انرژی اتمی هرگونه پیشرفت به جلو را در برنامه اتمی ایران گزارش کنند.

الو شرق ۸۸۶۴۰۲۶۰
sharghline@sharghdaily.ir
پیامک: ۳۰۰۰۴۶۹۹

● خواهشمند است از بی‌تفاوتی رییس بانک‌مرکزی نسبت به پول ملی به‌راحتی نگذرید.

● یک پیشنهاد برای نجات دریای خزر و جلوگیری از انتشار ذرات نمکی. کندن گودال بزرگ و همزمان پرکردن بلافاصله نمک‌های جمع‌آوری شده از دریاچه ارومیه و همزمان حفر کانال بین خزر و دریاچه ارومیه و پمپاژ و انتقال آب به وسیله لوله‌های بزرگ به دریاچه. همه عملیات به‌صورت ضربتی برای جلوگیری از انتشار ذرات نمکی و احیای دریاچه ارومیه است.

آرین‌منفرد

● آیا هیچ قانون یا سازمانی وجود ندارد که از مجاوران و ساکنان محلات در مقابل آلودگی‌های شدید صوتی و مزاحمت‌های سازندگان ساختمان‌های در حال احداث حمایت کند. به خصوص که این فعالیت‌ها در تمام ساعات روز و روزهای تعطیل ادامه دارد و شکایت به ناحیه‌ها به دلیلی که همه می‌دانیم اثربخش نیست. لطفا رسیدگی کنید.

سرمدی

● برابر اصل ۴ قانون اساسی کلیه قوانین باید بر اساس موازین اسلامی باشد. چرا نباید در کشور ما قانون مجرمیت دروغگو تصویب شود؟ از سوی دیگر چون مردم و مسوولان را به امور و آمار غیرواقعی و واهی فریب داده‌اند و اموال مردم را به باد داده‌اند باید توسط حسابداران خبره بازرسی کل و دیوان محاسبات کشور مصارف درآمدهای نفتی و... پاسخگو و در صورت اثبات سوءاستفاده‌های مالی مجازات شوند.

● مشکل اصلی امروز مردم بیکاری جوانان تحصیلکرده، ازدواج، تورم، مسکن، تبعیض و رواج زدوبند، عدم احساس مسوولیت مسوولان و عدم توجه و پاسخگویی است. حال چرا مسوولان توجه به مشکلات مردمی که ادعا و شعار خدمتگزاری آنها را دارند تا به این اندازه به مسایل کمتر اولویت‌دار توجه می‌کنند؟!

● چرا هرجا کمبود آب دارد سریع به‌فکر انتقال آب از سرشاخه‌های دز و کارون می‌افتند؟ پس این همه سدهای ساخته شده باید با کدام آب پر شوند؟ تامین آب کشاورزی منطقه خوزستان اهمیت ندارد؟

● صرفه‌جویی در فوتبال هم باید اجرا شود. مردم به‌زحمت قبض‌های آب، برق، عوارض شهرداری و مالیات را می‌پردازند، این پول‌ها به جای هزینه‌های ضروری (درمان، کشاورزی و ورزش‌های مردمی) صرف فربه‌کردن فوتبالیست‌ها می‌شود که سودی ندارند و دایما تنش‌آفرین هستند.

توحیدی

